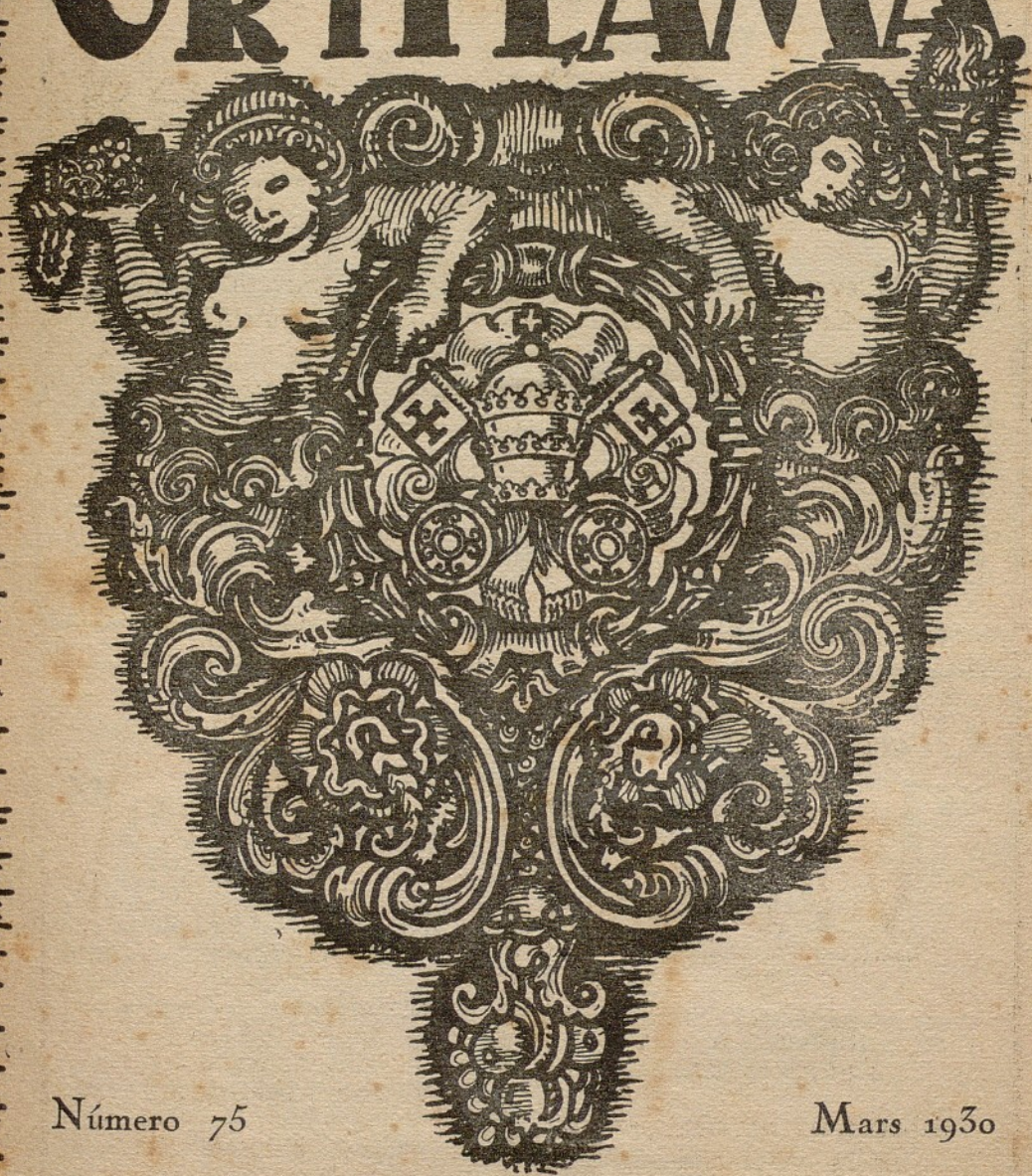


ORiFLAMA



Número 75

Mars 1930

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO
MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

**Cafès
Torrefacets**

MARACAIBO

E L S M É S E X Q U I S I T S

Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)
Sucursal Sabadell:
Plaça Pi Marçall, 16

**Preus
especials per a
Bars,
Restaurants,
Lleteries
i
Societats**

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, de la marca «El Explorador», de Logroño.

Grans Magatzems “Les Columnes”

Rebudes les més altes Novetats en LLANERIA, SEDERIA,
i FANTASIES propies per vestits i abrics per
la temporada d'Entretemps

Grans existències en TAPISOS, EDREDONS, CORTINATGES, ALFOMBRES
TAPETS, BANOVES, PORTIERS, STORS, etc., etc.

Immens assortit en MANTONS, MANTELLINES,
i demés gèneres propis per a Setmana Santa.

Gran Taller de Pelleteria

PREU FIXE

Ollé i Salvadó, S. en C.

Salmerón, 115 i Sant Marc, 2, 4 i 6 = Telèfon 73752 = Barcelona - Gràcia

OR I FLAMA

BUTLLETÍ - PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL :
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

Núm. 75

Any 1930

Mars

Cicle de Conferències Cuaresmals

Dia 9 de Mars, a les 4 de la tarda

Conferència

exclusiva pels Socis del Centre i persones majors de 17 anys.
CONFERENCIANT :

Rvnd. D. Francisco de P. Torras, Pvre.

Dia 23 de Mars, a les 4 de la tarda

Confèrència

a càrrec de

D. Rafael Capdevila

Dia 30 de Mars, a les 4 de la tarda

Conferencia

a càrrec del

President del Tribunal Tutelar de Menors

LA PRIMACIA DE LA CARITAT

La Dolcesa

(Del llibre *La Cortesia Cristiana*, de Sant Francesc de Sales.
Traducció de Josep M.^a Capdevila.

El sant crisma, del qual per tradició apostòlica usa l'Església de Déu per a la confirmació i algunes benediccions, és fet d'oli d'olives mesclat amb bàlsem, i representa, a més d'altres coses les dues ben amades virtuts que esplandien en la sagrada persona de Jesús, les quals ens ha encomanades singularment, com si per elles el nostre cor s'hagués de consagrar especialment al seu servei i aplicar a la seva imitació: "Apreneu de mí, digué, que soc dolç i humil de cor". La humilitat ens perfecciona envers Déu, i la dolcesa envers el pròxim. El bàlsem (que, com he dit més amunt, sempre va a sota dels altres líquids) representa la humilitat, i l'oli d'olives que sempre sura representa la dolcesa i l'afabilitat, que s'escampa per damunt de totes les coses i excel·leix entre les virtuts com a flor que és de la caritat, la qual, com diu Sant Bernat, és perfecta quan no solament és pacient sinó quan, a més, és dolça i afable.

Però vigileu, que el crisme místic, compost de dolçors i d'humilitat sigui ben endins del nostre cor; puix és un dels grans artificis de l'enemic de fer que molts si acontentin amb paraules i aires exteriors d'aquelles dues virtuts, i no mirant bé llurs afectes interiors, pensin que són humils i dolços, i que de fet no ho siguin; cosa que un hom reconeix perquè, jasia llur ceremoniosa dolçor i humilitat, a la més petita paraula que no els caigui bé, a la més petita injúria que rebin, s'alcen amb una arrogància sense passió.

Aquell sant patriarca Josep, fent retornar sos germans a l'Egipte a casa son pare només els donà aquest consell: "No us enutgeu pel camí". Jo us dic igual, Filotea; aquesta pobra vida no és sinó una camí per la vida benaurada; no ens enutgem, doncs, de camí, els uns amb els altres; se-

guim amb la colla dels nostres germans i companys dolçament, pacífica i amigable.

I t'ho dic netament i sense excepcions i mai no us enutjeu del tot, si és possible, i no admeteu cap pretext, sigui el que sigui, per obrir el nostre cor a l'enuig; Sant Jaume ens diu rodonament i sense reserves que "la ira de l'home no opera la justícia de Déu".

Maneres de corregir

Es clar que ens hem d'oposar al mal i reprimir els vicis d'aquells que tenim a càrrec nostre constantment i amb vigoria, però amb pau i dolcesa. Res no blana un orifany abrivat com de veure un anyell, i res no atura la força d'una canonada com la llana. Mai no fem el mateix cas d'una connexió sortida de la passió, per més que aquella sigui raonable, com d'una que no tingui més origen que la raó sola, puig l'ànima racional, naturalment sotmesa a la raó, no està sotmesa a la passió més que per tirania; per tant, quan la raó és acompanyada de la passió, aquesta la torna odiosa i la justa dominació de la raó resta envilida per la companyia de la tirania.

.....
o solament cal tenir la dolçor de la mel que és aromàtica i olorosa, és a dir la suavitat de la conversa civil amb els de fora, sinó també la dolçor de la llet, amb els de casa i els veïns: cosa a que manquen greument aquells qui al carrer semblen uns àngels i a casa uns dimonis.

EXERCICIS ESPIRITUALS

Per tal de donar compliment a les disposicions reglamentaries, la Junta Directiva invita a tots els Socis del Centre i Seccions, a la tanda d'Exercicis Espirituals que tindran lloc en la primera setmana del vinent mes d'Abril (del 31 de Mars al 6 d'Abril) en l'Esglesia de Sant Felip Neri, de Gràcia, pregant-los amb molt interès a assistir i practicar els Sants Exercicis Espirituals en aquest Sant temps de Cuaresma, a fi de donar no sols una demostració patent del nostre esperit religiós, sinó a fi de contribuir al nostre perfeccionament moral i salvació de les nostres ànimes.

LA NOSTRA TASCA

ORFEÓ MONTSERRAT

El diumenge dia 23 del passat febrer al matí el nostre Orfeó Montserrat prengué part en una sessió d'art que tingué lloc a la Casa de la Premsa de la Exposició de Barcelona dedicada al poeta Jacint Verdaguer.

L'acte comensà amb un parlament del president de la Casa de la Premsa, Mossenyer Lisbona, explicant la significació de la festa. Seguidament el pulcre escriptor don Carles Lluís Viada i Lluch, llegí un importantíssim treball, semblansa de Mossen Verdaguer. Va estudiar la personalitat de Verdaguer, considerant les etapes culminants de la seva vida.

L'actriu Mercé Nicolau va llegir bellament les poesies "Per qué canten les mares", "Amor de mare", "La mort del rossinyol", "Don Jaume a Sant Geroni" i "La cegueta" originals del eximi poeta.

L'Orfeó va cantar sobre lletra del mateix Verdaguer "Psalm d'amor" de Vicens M.^a de Gibert (solista Na Roser Carrulla) "Dalt del cel" de Pérez Moya "Canço de la Moreneta" de Nicolau; "La farigola" de Borràs de Palau (solista Na Assumpció Pera); "Santa Cecília" de Pérez Moya; "Entre flors" de Nicolau, (solista senyora Pera); i Virolai Rodoreda. Aquestes composicions foren acompanyades en piano de la casa Bayona per la Sta. Assumpció Plà i en armonium de la casa Alberdi per el senyor Sebastià Tort.

El treball del Orfeó deixà un agradable impressió a la selecta i nombrosa concurrència que assistí a la escaienta festa essent molt felicitat especialment les solistes i el senyor Pérez-Moya.

IX ROMIATGE GRACIENC
A MONTSERRAT

Organitzat per l'Orfeó Montserrat del C. M. I. de G. amb la cooperació de la Congregació de l'Adoració del Sant Crist en l'agonia de la Parroquia dels Josepets.

DIES 3, 4 i 5 DE MAIG

Proximament es publicaran els detalls de organització en la forma acostumada.

Dia 9 de Març: Concert especial en el saló d'actes del Centre a càrrec del Orfeó Montserrat:

Programa: Primera. El cant de la senyera, Millet; Nadala popular francesa, Pérez-Moya; Oidà, pastors de Galilea, Romeu; Pels fills d'Adan i Eva, Vicens d'Audí; El rústec villancet, Cl. M. Millet; Psalm 150, Cesar Franch.

Segona: Psalm d'amor, Gibert; Cançó de la Moreneta, Nicolau; Entre flors, Nicolau; O gloriosa Virginum, La Fombelle; Vine a mea electa (responsori), Palestrina.

Tercera: La farigola, Borràs de Palau; Sursum!, Pérez-Moya; Dalt del Cel, Pérez-Moya; A Santa Cecília (cantic), Pérez-Moya; Marinada (sardana), Pérez-Moya; Dintre el bosc (sardana), Pérez-Moya.

Direcció: Antoni Pérez Moya. Solistes: Assumpció Pera, Roser Carulla.

Mestres acompanyants: Assumpció Pla, Sebastià Tort. A les cinc de la tarde.

Es recorda als senyors assistents al Concert que durant l'execució de les composicions no es permesa l'entrada i sortida del Saló d'espectacles.

Teatre

La Casa de Quirós

El dia 26 de gener últim es representà per primera vegada al nostre teatre la comedia castellana en dos actes de C. Arniches, "La Casa de Quirós".

Encara que havíem sentit a parlar moltes vegades d'aquesta obra i l'havíem vist anunciar amb freqüència no podem menys de confesar sencillament que no havíem tingut ocasió de veure-la representada ni tan sols de llegir-la i aixís es, que'ns fou coneguda per primera volta l'esmentat dia a través de les modificacions i mutilacions imprescindibles per a ser representada a les escenes de les societats catòliques.

Malgrat doncs les alteracions aludides com que l'obra té en sí suficient pasta còmica no pogué menys de ser-nos agradable i ens semblà millor a moltes altres del mateix gènere puig la sàtira punyenta en determinats moments la avalora i encara que com es natural tractant-se de despertar l'hilaritat en el públic la caricatura hi es carregada, principalment en alguns tipus per exemple el representant de la rancia noblesa; amb tot té un fons

forsa humà que el fa simpàtic al establir la rivalitat entre aquella noblesa que s'ampara sota els cuartiers del seus avantpassats i la noblesa del treball sens cap intent trascendental per això, puig l'escomesa sempre es parada amb l'acudit prompte i amatent que fa que'l públic no pugui menys de tenir sempre la rialla als llabis.

Es una d'aquelles obres a propòsit per a passar plàcidament una vetllada. Entenem que'l fi del teatre no hauria d'esser precissament aquest; però entre aquets passatemps, discrets i divertits, i les obres atrevides que amb etiquetes discutibles d'art ens venen de fora de casa i les anomenades trascendentals que volent prevenir l'humanitat contra les nafres de la Societat, lo que fan es descobrir-les i excitar passions ignorades, indubtablement s'ha de ser condescendent amb les primeres i blasmar amb totes les forces de les últimes que malgrat la patent d'art no poden dissimular llur immoralitat.

La execució bona per part de tots; el senyors Montero i Bosch es innegable que'n obres còmiques passen de la categoria d'aficionats. Els senyors Derch, Vicente, Cruells, Calveras, Bozzo, Corderch y Jarque els secundaren molt bé donant l'impressió de un remarcable avens principalment el senyor Derch que'l trobarem perfectament encaixat en el seu paper de don Gil.

En quan a la presentació escènica no creiem que'n un teatre particular es pugui demanar més.

Sentim que obligacions ineludibles ens privessin de presenciar l'estrena del sainete en un acte de Víctor Espinós "El tío

gaviota" tenim notícies que fou favorablement acullit sent les escenes principals dutes per part dels seus interpretes amb el calor i interès que requerian.

TASCA ESCOLAR

De les moltes vegades que hem sortit a excursionejar pel Vallés oriental, en cap ens havíem atrevit a guanyar les vessants altes de la comarcada de Sant Fort per alguna de les gorges que, desde Puig Candeler davallen dretes, al riu. En aquesta darrera, també duiem l'intent de pujar-hi per la bregolada de Vallensana, pero el corrent fort d'aigua ens barrà les passes. I forçats a tombar pel pont de Montcada, ens decidírem a guanyar el Puig, erecte i punxagut, per la primera gorja que ens semblés avinent.

Així que anavem a endinzar-nos-hi, trobem un rector rural, dalt de la seva tartaneta, tirada per haca vivaç i ens preguntà:

—Cap a on aneu, fills?

—A la font dels Castanyers, pel Puig Candeler—, responem a la una.

—Ai fills! no us hi atreviu.

—Per qué?

—Perqué no sou aligots. — Per respecte no gosàrem contestar-li, puix que havíem de desobeir-lo, quan la seva admonició, tan paternal, us havia fet altre cosa que encendre més el nostre entusiasme.

—Gracies i passi-ho bé! — ens contentem de dir-li. L'haca abrivada trotà camí avall dringant de cascabells mentre nosaltres amb igual abrivament, enfilàrem la pujada.

Avui no anem ni a cullir herbes, ni a evocar records històrics de poblements medievals, ni a curiosejar com els pagesos sembren la patata, poden la vinya i esporguen l'arbre de ribera. Avui som decidits a provar l'ardidesa en una cursa que potser faria somriure a un dervador de kilòmetres, pero que per a varis de la colla constituirà una cursa de *record*.

Enfilats uns cents metres de camí profud cobricelat de brolla, sortim a un planell de vinya, tot assolellat. En la banda esquerra, macissa amb una fesonomia feudal, es dreça als quatre vents, casa Moya. I més enllà, sobre una comella més alterosa, l'esglesieta de Reixac, amb el seu campamat romànic, tan ben adient amb el paissatge. Un pagés agut en una rasa, pren el sol.

—Anem bé per a la font dels Castanyers?

—No ho sé; pero em sembla que es perdran (i si no es perden, en tenen per tres hores grosses...

—Gracies, gracies— i proseguim.

El planell s'estreny fins que desapareix sota la brolla. I el camí comença d'esdevenir perdedor, entre una clapa de pins rebordonits. I mor, quasi en sec, en un galze de la timbera.

Trasmontem a l'esquerra l'aresta que fita, tot encaixonant-la, la vall longitudinal. Ja a la tombant següent, la nova vall s'obre als nostres peus. I el Puig Candeler apar, com un cón, ratllat de dalt a baix de senderons conillers i estimbals de pins. El recolze meridional de la vall és de vinya. I una colla de pagesos, ajupits en rengle sembla talment que s'em-

paitin cavant-la

—Ens donariau aigua?

—Prou!

I un home s'aixeca del rengle tot convidant-nos a seguir-lo i ens mena cap a la part oposada.

—Una altra casa? — li preguntem com extranyats puix tota amagada entre una espessa roureda, lens l'haviem deixada darrera.

—Càn Fàbregas. No hi viu ningú. — Mentre els escolars beuen, ens plau de contemplar-la una mica allunyats. I per la nostra ment, s'escorre com un llampec la història de tots aquests casalicis de remenses, que omplen un dels períodes més interessants de la nostra historia medieval.

—Trobarem la font dels Castanyers?

El bon pagès tan cordial ens guaita somrient, amb aquella punta de pietat i sornagueria, tan nativa del pagès vallesà.

—Si no es cansen, hi arribaran a la una.

—Gràcies, gràcies. — I seguirem boscos amunt.

Ara el corriol ha esdevingut un senderó, com un córrec embrassallat de branques mortes, colgades de sorrenc per les aigües de pluja.

Els escolars es senten exploradors. Tots es presten a servir de guia, a senyalar orientacions i a abultar amb la imagina-

ció els obstacles i entrebancs. Però no n'hi cap de millor que la testa alterosa del Puig que es dreça davant i que sembla vulgui fer-nos guar la victòria puix com més ens enfilem, més alt ens sembla.

Nosaltres, però, duem la voluntat abrivada. Destriem els erinjols, trenquem les branques penjants dels brucs i arboçes, desenredem els esbarsers, calciquem els coscolls... Amunt, amunt sempre. Ja tots ens desdelitem per provar qui arribarà primer. Els rostres envermellits perlegen de suor, el bleix fa sortir les llengües com als gossos després d'un empait... I quan les sirenes de les fàbriques ressonaven per la vall del Besós, tot un aleteix de banderoles blanques brillen a l'aire del Montseny damunt la mateixa cima del Puig Canderer.

Desde ací dalt la Providència volgué rescabalar-nos la suada amb la perspectiva d'una visió esplèndida. La devallada per la vessant oposta, reixí relativament fàcil. De manera que abans de la una, arribarem a la font desitjada dels Castanyers.

Bella jornada, en la qual els nostres escolars palesaren llurs qualitats d'animo-so sexursionistes. I demostraren un cop més que la voluntat si no es deixa acabar per la defallior, ho aconsegueix tot.

Festivitat de Sant Josep

COMUNIÓ GENERAL

En celebració de la festivitat del gloriós patriarca Sant Josep, patró de la nostra Societat tindrà lloc el dia 19, a les vuit del matí, en l'Església de Santa Maria de Jesús, Missa de COMUNIO GENERAL, a la que la Junta Directiva es complau en invitar a tots els Socis del Centre i Seccions.

61 Aniversari de la fundació del Centre

La festivitat de la Purificació de Maria, es diada memorable pel Centre Moral Instructiu de Gracia, puig que si escau l'aniversari de la seva fundació; festa de recordarisa, festa en que podem dir-ho aixís, la Societat passa balans de la seva actuació. Compta els anys transcorreguts, commemora els actes realitzats i aixís com té una diada especial per a rendir un tribut de record als socis que han passat a millor vida, la festa de Tots Sants, en aquesta be de la Purificació de Maria, recorda quan menys *in mente* els actes per a aquells realitzats servint-li l'exemple d'asperó per a la concepció de nous projectes i proposits encaminats al seu esdevenidor.

En aquesta doncs diada senyalada, enguany tenim la satisfacció de dir-ho; la Societat tota ha sentit un cop més l'esperit de idealitat responent al seu honrós historial.

L'acte més important, el religiós del matí a la Parroquia de Santa María de Jesús fou digne del nom del Centre.

La Missa cantada per l'escolania de la Parroquia, Orfeó i socis revestí amb la seva mateixa sencillesa una veritable solemnitat. Aixís ho poguerem constatar i ho confirmà el propi senyor Consiliari que fou el celebrant, qui en restà agradablement impressionat. La plàtica mateixa del senyor Consiliari comentant la festivitat del dia i el significat de la benedicció de les candeles traient-ne conseqüències per a la finalidad del Centre ens ompli d'emoció interna percatant tot l'alcanc dels nostres deures com a socis de

una Societat que ha de servir d'exemple en la demarcació parroquial i el compliment dels quals requereix fortitut i gràcia, fortitut i gràcia que obtindrem unint-nos a Jesús a Qui anaven a rebre sagramentat.

Aquest acte fou concorregudíssim. Els socis del Centre, del Orfeó, els alumnes de les escoles tots respongueren a la crida de la Junta i tingueren cura de festejar la diada commemorativa de la Societat de tan propia i adequada manera.

A la tarda el Conservatori de S. A. R. la Infanta Isabel responent gustosament als desitjos de la Junta Directiva donà al saló d'espectaclec del local social un lluidíssim concert dedicat al socis del Centre i llurs families.

La sala s'omplí totalment; els socis i families es feren una obligació el correspondre a la galanteria de la direcció del Conservatori i llurs components.

El programa interessant i escollit l'integravan composicions de Brahms, Gilio, Borodin, Chopin, Rachmaninof, H. Kowalski, Ll. Giordano, Verdi, Wagner, E. Bosch Humet, Granados, Alberniz, Cyril Scoll y E. Grieg, foren executades per les senyoretes Griso, Bohera, Parellada, Constantí, Amelia i Digna, Soler, Miliàn, Parés, Cosp, Amigó, Martín, de Larrocha, Cassadó, Ventosa, Cardona, Morera, Luna i Rovira.

Sens intentar fer la crítica de la execució que obtinguerem les composicions, puix atés l'objecte del concert no ho considerem oportú, devem fer constar que va plaure molt i demostrant-ho a abasta-

ment el distingit públic que'n tragué una impressió inmillorable. Entre les gentilíssimes executantes s'hi endevinaven veritables concertistes. La Sta. Montserrat Cassadó en el violoncell, Carmela de Larrocha en el piano, Maria Cristina Martin en el Cant, Carmen Paris i Montserrat Milian en el piano, Maria Ventosa i Maria Soler en el violi. Totes mestres i deixebles acreditaren i posaren ben alt el nom del Conservatori.

Un detall que no ens passà desapercbut i que per la seva significació no volem deixar de fer-ne esment. Aquell estol de distingides senyoretes es presentà malgrat les exigències de la moda en actes com el que's celebrava, habillada amb vestits, conformes, realsant la seva bellesa amb la gràcia de la modestia, lo que a la veritat feia més atractiva la nota de color que produïa llur presència a la entrada.

I en aquest particular cal felicitar sincerament a la direcció del Conservatori puig això sol ja l'omple de prestigi i el fa recomenable.

* * *

Fent-nos resó del sentir de la Junta Directiva del Centre desde aquestes planes fem constar el més pregón agraïment a la Sta. Isabel de la Calle directora del Conservatori a les Srtes. profesores, entre les que cal mencionar Na Concepció Callao que's trova present al concert i a les Srtes. deixebles perquè amb el seu valió concurs es pugué celebrar tan es-collida vetllada. Expressem també el nostre agraïment a les Srtes. Ballarà de Reventós, Aldabó, Batallé, Montoto, Cortes, Dalmau, Casajuana, Santaló i Srtes.

Enriqueta i Balbina Camp que's dignaren vetllar la safata que's posà al vestíbol del saló, destinat el seu producte als fins de la Societat; als orfeonistes que prengueren part al acte religiós del matí i als socis tots ja que amb llur presència contribuïren no sols a la solemnitat de les festes del aniversari sino també ompliren de confiança i sà optimisme l'esperit del elements directius del Centre que veuen en el propi esforç dels socis el mitjà més eficaç per portar a cap l'obra de cultura cristiana que's proposaren aquells benemérits avantpassats nostres al fundar aquesta Societat. — *Per molts anys.*

Noticiari

Havent estat proveïts en forma reglamentària els càrrecs vacants que existien a la Junta Directiva del Centre, aquesta ha quedat constituïda en la forma següent:

President, Olaguer Masip Palaus.

Vice-President, Josep Casajuana Oliver.

Tresorer, Josep Carreras Pou.

Vice-Tresorer, Antoni Portilla Rius.

Bibliotecari, Cèsar Campillos Garro.

Vocal 1. Escoles, Josep M. Camps Arnau.

Vocal 2. Ordre interior, Joan Jarque Santallucia.

Secretari, Francesc Rovira Carol.

Vice-Secretari, Armengol Bach Marquet.

Per a coneixement dels socis i per a tot quan pugui interessar-los se'ls fa avinent que la Junta Directiva es reuneix en sessió ordinària els primer i tercer

diumenge de cada mes a dos quarts de dotze del matí.

* * *

S'ha rebut un donatiu de cent pessetes del soci protector del Centre don Josep Maria Boter per a ser destinades als fins de la Societat.

Des d'aquestes planes fem avinent al generós donant les més expressives mercès desitjant que Déu li recompensi.

OBITUARI

El Centre té el sentiment de lamentar les baixes per defunció dels socis.

Fermin Boldovà

Joan Castells (a. c. s.).

La Junta Directiva al recomanar als socis del Centre i llegidors del OR I FLAMA tinguin present en ses oracions les ànimes dels difunts, expressa a llurs famílies el més sentit condol de la Societat.

SUPRAGIS

Les misses de Congregació que cada diumenge a dos quarts de nou se celebren a la Capella de les Germanes Carmelites del carrer de Montseny seran aplicades:

La del diumenge dia 9 de mars, en sufragi del soci difunt Andreu Monner (a. c. s.). La del diumenge dia 16 de mars en sufragi del soci difunt Fermín Boldovà (a. c. s.).

La del diumenge dia 23 de mars, en sufragi del soci difunt Joan Castells (a. c. s.).

La Junta Directiva espera dels senyors socis procuraran assistir-hi, rendint un pietós record a la memòria d'aquests consocis nostres que han fet ja son tras-pàs.

Secció de Beneficència

Recordem als senyors socis del Centre i famílies amigues la existencia de la Secció de Beneficència a la nostra Societat per a que fassin lo que bonament puguin per a fomentar-la.

Si bé fora de desitjà no hagués d'entrar en funcions, no obstant es convenient per a si desgraciadament es presents el cas (com ja s'ha presentat quantes vegades) que conti amb disponibilitats suficients per atendre'l lo millor possible.

Ademés aquesta secció humil i sencilla en la seva forma i funcionament, amb un xic de esforços i bona voluntat podria ser la base de Seccions de més amplitut, això es que responguessin a finalitats d'estalvi de previsió etc. tant conuenients i que tants bons resultats donan socialment. De 8 a 9 del vespre els dies feiners a la Secretaria del Centre es facilitaràn detalls.

Caixa d'Estalvis

Operacions del mes de Febrer de 1930

Imposicions . .	Ptes. 445'—
Reintegres . .	» 113'—

Secció de Festes

Programa pel mes de Mars de 1930

Dia 2, a les 5 de la tarda:

Selecta representació de teatre. Estrena de la comedia catalana en 3 actes

Quant un home està de pega....

Direcció: ENRIC MONTERO

Dia 4, dimarts de Carnaval, a les 10 de la nit:

Extraordinaria representació de teatre en honor del QUADRE ESCENIC, posant-se en escena la festiva parodia

Don Cuan Tanorio

Dia 5, dimecres de Cendra, a les 5 tarda: **Selecte sessió de Cine.**

Dia 9, a les 5 tarda:

CONCERT extraordinari per

l'Orfeó Montserrat

dedicat als seus socis protectors.

Dia 16, a les 5 tarda:

Sessió de Cine

Dia 19, festivitats de Sant Josep, a les 5 tarda: **SESSIÓ DE CINE.**

Dia 23 i 25, a les 5 tarda:

Extraordinaries sessions de cine, projectant-se la important i millor pel·lícula, d'art catòlic

La princesa màrtir

Dia 30, a les 5 de la tarda:

Sessió de Cine. Projectió de la interessant pel·lícula

Napoleón (1.^a jornada)

Dia 6 Abril, a les 5 de la tarda:

Sessió de Cine. Projectió de la emocionant pel·lícula

Napoleón (2.^a jornada)

**Sòlid
Elegant
Calitat inmillorable**

La tenen els articles



Propis per a vestits de senyora i
camiseria d'home

Totes les pessas portan estampat
al voraviu el nom

ORDELIN

G É N E R E S D E P U N T

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 :: GRÀCIA

ESCULTURA
RELIGIOSA

Josep M.^a Camps i Arnau



Carrer Montseny, 77
BARCELONA-Gràcia

P O L I - C L I N I C A G I R O

:: Adjunta al Sanatori
Marítim de Sant Josep



Plaça del Sol, 3 i 4
Barcelona (Gràcia)

HOMEOPATIA

ESPECIALITATS: Malalties dels infants, de les dones, dels ulls, de la boca, del nas, gorja i orelles, de les vies urinàries, cirurgia, electricitat i massatge, anàlisis.

Grans Magatzems

Les Amèriques

Preu fixe **Salmerón, 47** Telèf. 71984

Rebudes les últimes Novetats d'Entretèmps i Primavera en Llanes,
Sedes i Cotons per Trajos i Abrics a PREUS BARATÍSSIMS

Exposició i Venta de Gèneres Blancs a Preus de Fàbrica

Mantons, Mantellines Blonda i Chantilly

Secció especial per a Dols

L'ESTISORA

SASTRERIA VILA

ELEGÀNCIA
I BONS PREUS

Rebudes les novetats per
a la temporada
d'hivern

SALMERÓN, 89

CONFITERIA

BOU

*Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54
(Gràcia)*

Dolços i pastes fines - Vins de marca
i licors - Especialitat en els encàrrecs.
Bomboneres - Caixes de luxe - Por-
celanes fines, pròpies per a presents.

EL MILLOR XAMPANY CATALÁ
ESTEVE LLACH - TOSSA
Es troba en les millors confiteries y colmados

Encàrrecs major i detall:
DOLCERIA BOU